

LE MONDE'UN KİTAP EKİ'NDE YAŞAR KEMAL'LE İLGİLİ İKİ YAZI YER ALDI

Kosta DAPONTE

PARİS — Le Monde Gazetesinin kitap ekinde Yaşar Kemal'in «Ölmez Otu» adlı romanının Fransızcaya çevrilmesi dolayısıyla iki yazı yayınlanmıştır. Birinci yazı «Bir Anadolu Efsanesi» başlığı altında Jacqueline Biatier tarafından yazılmıştır. «Ölmez Otu» romanını ve yazarını tanıtan Fransız kitap eleştirmeni bu arada, Yaşar Kemal'in adı çevresinde Nobel ödülü söylentilerinin yeniden dolaşmaya başladığını da bildirmektedir.

«Gallimard Yayınevinin 1975 yılında İnce Memed romanını yeniden yayınladıktan bu yana Yaşar Kemal'in her yıl çevrilip çıkmakta olan her yeni yapıtı ile sanatçının olağanüstü yetenekleri yeniden doğrulanmış olmaktadır» diyen Piatier, gerek yeni çevrilen kitapları, gerekse yeniden basılan eski kitapları ile Yaşar Kemal'in «daha orijinal ve daha büyük bir yazar olduğunun kanıtlandığını söylemektedir.

Ölmez Otu romanında «garip ve vahşi bir güzellik» bulunan Le Monde Gazetesinin eleştirmeni, «Bu muhteşem etnolojik operanın içinde efsane boyutları ile derin bir sevginin gülücüğü ve de trajedi bir arada yarışıyor» diyerek yazısını noktalamaktadır.

«YALNIZCA DOĞA TÜRKÜSÜNÜ SÖYLERİM»

Le Monde Gazetesinin dünkü aynı kitap ekinde ünlü eleştirmenin Alain Bosquet'nin Yaşar Kemal ile yaptığı uzun bir söyleşi de yer almaktadır. Söyleşide ayrıca Yaşar Kemal

77519638
In ünlü ressam Cagnat tarafından çizilmiş bir portresinin deseni de bulunmaktadır.

Alain Bosquet'nin sorularını yanıtlayan Yaşar Kemal, «Ben yalnızca doğa türküsünü söylerim» demektedir.

Kendisini «Türk geleneklerinin ayısı gibiyim» diye tanıtan sanatçı, ayının kırk türkü bildiğini, tümünün de armut üzerine olduğunu, kendi türküsünün ise yalnızca doğa türküsü olduğunu söylemektedir.

Yaşar Kemal aynı söyleşide özetle şunları söylemektedir:

«Homeros bugün yaşasaydı Faulkner gibi yazacaktı. Ben daima Nâzım Hikmet'e dönüyorum. Bir kitap yazarken daima Stendhal'i baştan okuyorum. Adana'da tanıdığım bir dev adam bana bir cuval dolu su kitap vermişti, içinde yalnız Don Kişot'lar vardı.

1961'de Türkiye'de yazarlar tam bir özgürlük dönemi yaşamaya başladılar. 1971 - 1973 döneminde sansür yeniden konulmuştu. Bugün ise özgürlük tamdır. Ancak Mussolini'nin kanunlarından esinlenen meşhur 141 - 142 hâlâ yürürlükte. Fikir suçlarını geçerli sayıyor. Ne var ki fazla kullanılmıyor.»

Başka hangi Türk yazarları Fransızcaya çevrilmeli sorusunu da Yaşar Kemal şöyle yanıtlamıştır:

«Sayıları çok olduğu için yalnızca iki örnek vereceğim: Orhan Kemal ile Fakir Baykurt.»

Taha Toros Arşivi

* 0 0 1 5 1 9 6 3 8 0 0 6 *